

Konrád Áron

Egyedül

*Hova fújja azt a kispihét a szél,
Mely a mindenség közepe most?
A fehér falak olyan átlátszóak,
És mit keres ez a szék?*

*Körültekintek, ahogy mezőn a szamár,
Vagyok, ahogy erdőben a gomba,
Mert ide lettem teremtve már.*

*Zsebre dugott kézzel fütytöntek egy nagyot,
Fütytöm messze száll,
Nagy, hideg egeken
Messze visszhangozok.*

*Kitartom a fejemet a szélbe,
Hova fújja azt a kis pihét,
Mely a mindenség közepe most?*

*Mit keres alattam a szék?
Csak azt, amit fölötte én.
De mit keres az isten
Fönn az égben, itt meg ott?*

Négy soros

*Szerelmes vagyok, hogy ürességemet,
Mely tátong köröttem, bennem és alattam,
E fénnel, melyre rátalál a szellem,
Kitöltsem, befödjem és eltakarjam.*

Előlem vagy mögülem

*Álmos köpetje isteneknek,
A galambok köddé lesznek.*

*

*Fények szellők, foltok, színek,
Arcomon kis tábortűzek.
Az orrom és a világ között
Három fehér felhő lebeg.*

*

*Előlem vagy mögülem jön-e a fény,
Megyek felé, vagy ő jön felém?
Porhanyósan omlik a perc.*

Ámulat

*Állok az iskola előtt, a járdaszélen
Elmosódik a látkép szelíden,
Várom egy lányt, és elgyengülten csodálom
A fényt, mely túlhullámszik mostan
Az autón, úttesten, s rozsdabarna rácson.*

Nagy függönyök, bársony ágyak

*Nagy úr voltam, Perzsia királya,
Három nővel mentem a kádba,
Fenekükről fagyiztam éjszaka,
Csapkodtam sikamlós hasukat, hátukat.*

*Nagy függönyök, bársony ágyak,
Édes formák, új lendület,
Csak élvezem, csak élvezem,
Míg fagyalt nem leszek.*

*Fekete, barna, szőke hajzatok
Alatt a hát oly selymesen lehel,
S letről a fenék oly nyersen néz föl rád,
Mint még semmitem.*

*Meztelenül a nagy szőnyegeken
Lengve lépnek, hevernek, vonaglanak
Kicsit esetlenül. Ó mily édesen élek!
Olyanok, mint kifogott halak.*